DOSAR NR. 75/2/2015

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL
SENTINŢA CIVILĂ NR. 1380
ŞEDINŢA PUBLICĂ DIN DATA DE 18.05.2015
CURTEA CONSTITUITĂ DIN:
PREŞEDINTE : MIRELA MONICA PERJARU
GREFIER : ANDREEA MIHAELA CIMPOIERU

Pe rol soluţionarea acţiunii în contencios administrativ formulată de **reclamantulCONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII** în contradictoriu cu **pârâtul CERGAN GHEORGHE**, având ca obiect*constatarea calităţii de lucrător/colaborator al securităţii (OUG nr. 24/2008).*

Dezbaterile contradictorii ale părţilor au avut în şedinţa publică din data de 27.04.2015, parte integrantă din prezenta sentintă, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunţarea pentru data de 11.05.2015 şi pentru data de azi, 18.05.2015, când, în aceeaşi compunere a dispus următoarele:

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de fată, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată sub nr. 75/2/2015 la data de 07.01.2015 reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunţa, pe baza indiciilor rezultate din documentele existente la dosar, la această dată, să se aprecieze asupra calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârâtul Cergan Gheorghe, născut la data de 28.07.1947, în localitatea Mihăeşti, jud. Olt, fiul lui Joia şi Ilinca, domiciliat în comuna .... judeţul Olt.

Motivele acţiunii sunt următoarele:

În fapt, pârâtul este membru al Consiliului Local al corn. Mihăeşti, jud. Olt. Conform prevederilor art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii verifică din oficiu, sub aspectul constatării calităţii de lucrător al Securităţii sau de colaborator al acesteia, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnităţile sau funcţiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h)1.

Aşa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/l/629 din 12.03.2014, precum şi din înscrisurile pe care le ataşăm acţiunii noastre, pârâtul este titularul dosarului fond reţea nr. R 2108 (cotă C.N.S.A.S.). Potrivit documentelor identificate în dosarul anterior menţionat, pârâtul, casier la Consiliul Popular din comuna Mihăeşti; la data de 09.04.1986, a semnat un Angajament, fiindu-i atribuit numele conspirativ BOBLEANŢĂ, BOBLEANŢĂ ION.

Pentru colaborarea prin furnizare de informaţii trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

1. Informaţiile furnizate Securităţii să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

S-a reţinut, în probaţiunea prezentei cauze, Nota Informativă identificată în dosarul nr . I 157961 (cotă C.N.S.A.S.), al cărui titular a fost supravegheat pentru „comentarii negative la adresa conducerii superioare de partid şi de stat". Nota a fost furnizată Securităţii de către pârât, cu numele conspirativ „BOBLEANŢĂ ION" şi are următorul conţinut: „Sursa vă informează că în discuţiile purtate cu I. J. din satul Buşea, acesta a afirmat că, în prezent, la conducerea comunelor şi a unităţilor, precum şi a altor organe judeţene şi centrale sunt oameni necorespunzători, fără pregătire, nu cunosc situaţia ţăranilor care nu au ce mânca, îi obligă să se ducă la muncă şi nu le dau alimente, că există o slabă aprovizionare a populaţiei cu produse agroalimentare, că membri cooperatori sunt plătiţi foarte prost pentru munca depusă şi, din această cauză, nici el nu vrea să muncească la C.A.P. Vă informez că susnumitul este un element recalcitrant, nu vrea să muncească, se ocupă de reclamaţii împotriva cetăţenilor şi a altor organe de stat, discută duşmănos la adresa lor, lucru pe care l-a făcut chiar cu primarul comunei, când l-a solicitat să meargă la muncă la C.A.P."

Raportat la natura informaţiilor furnizate de către pârâtă Securităţii, s-a subliniat că:

> este evident că asemenea comentarii legate de lipsa alimentelor reprezintă atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. De altfel, este de notorietate faptul că, anii '80 au fost guvernaţi de o politică restrictivă în toate domeniile, inclusiv în cel alimentar. Potrivit Raportului final al Comisiei Prezidenţiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România „sfârşitul anilor 1980 a coincis cu accentuarea politicii represive, inclusiv în plan economic. Cu sprijinul unor specialişti din domeniul sănătăţii /.../ şi din alte sectoare, conducerea PCR, şi în primul rând Nicolae Ceauşescu au luat decizii cu grave consecinţe în planul vieţii cotidiene a cetăţenilor României: penuria artificială organizată statal, reducerea dramatică a consumului de electricitate pentru uzul cetăţenilor, dar nu numai, justificarea pe baze fals ştiinţifice a unor politici deliberate de înfometare a populaţiei. /.../ Obsesia lui Nicolae Ceauşescu şi a camarilei sale, izvorâtă înainte de toate dintr-o filozofie autarhică, de a achita, într-un interval foarte scurt, întreaga datorie externă (de peste 8 miliarde de dolari), a dus la deteriorarea accelerată a bazei tehnologice a economiei, a industriei turistice şi a condiţiilor de viaţă, /.../Cozile interminabile, soldate întotdeauna cu rezultate incerte, au devenit viaţa de zi cu zi a cetăţenilor români." (Raport final - Comisia Prezidenţială pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, 2006 - Bucureşti, f. 424).

Faţă de toate informaţiile reţinute în probaţiune, s-a precizat că indiferent că ne aflăm în faţa unei delaţiuni care se refereau la faptul că persoana denunţată critica sau îşi exprima dispreţul faţă de autorităţile statului totalitar de la acea vreme, fie la criticile faţă de politicile sociale de la acel moment, aceste conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât erau atitudini neagreate de regim, îngrădite de acesta şi, în schimb, permise într-o ordine democratică.

În legătură cu această primă condiţie, s-a observat că interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b, duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al Securităţii, persoanelor care, prin denunţurile lor, nu au menajat interesele celor denunţaţi, deşi puteau, şi, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunţurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunţat, şi, pe de altă parte, să excludă şi denunţurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică. în consecinţă, dacă denunţarea unei conduite era potenţial nocivă pentru cel denunţat şi, în plus, un astfel de denunţ nu şi-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în faţa denunţării unei conduite potrivnice regimului comunist. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înţelege prin „atitudini potrivnice regimului" doar manifestarea explicită a dorinţei persoanei denunţate de răsturnare a regimului

comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunţat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale (acte normative prin care se reglementau dreptul la liberă circulaţie, condiţiile prin care contactele cu cetăţenii străini erau legale, acte normative prin care se interzicea avortul, etc.). Indiferent că ne aflăm în faţa unei delaţiuni care se referea la faptul că persoana denunţată critica regimul şi deopotrivă politicile promovate de către acesta ori la împrejurarea că cel denunţat avea legături neoficiale cu cetăţeni străini, ambele conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât ambele atitudini erau neagreate de regim, îngrădite de acesta şi, în schimb, permise într-o ordine democratică.

Pentru argumentele expuse, prima condiţie impusă de legiuitor în constatarea calităţii de colaborator, este asigurată.

2. Informaţiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Şi această condiţie este asigurată deoarece, nu se poate reţine că furnizarea unor informaţii de asemenea natură nu a fost făcută conştient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informaţii, pârâtul a conştientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delaţiunea sa se pot lua măsuri de urmărire şi verificare (încălcarea dreptului la viaţă privată şi a celui la liberă exprimare), şi, prin urmare, a vizat această consecinţă.

În concluzie, informaţiile furnizate de pârât au vizat îngrădirea dreptului la viaţă privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice.

În drept, au fost invocate disp. art. 3 lit. g, art. 2 lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, ale Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 1 şi art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare şi funcţionare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum şi pe dispoziţiile art. 194 al Codului de Procedură Civilă.

În dovedirea acţiunii, au fost anexate Nota de Constatare nr. Dl/1/629/12.03.2014, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.; Dosar nr. R 2108 (cota C.N.S.A.S.), integral; Dosar nr. 1157961 (cota C.N.S.A.S.), f. 1,f. 11; Delegaţia de reprezentare în instanţă a C.N.S.A.S.

La data de 18.02.2015, pârâtul Cergan Gheorghe a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea actiunii ca neîntemeiate.

În fapt cele invocate şi solicitate în acţiunea formulată de reclamant nu sunt reale, nu au temei legal şi cererea nu poate fi admisă din motivele pe care le vom arăta în continuare.

1. - La data de 09 04 1986 pârâtul a semnat într-adevăr un Angajament prin care i s-a atribuit numele de „BOBLEANTA".

La data respectivă lucra în cadrul Primăriei Mihăeşti în calitate de casier, urmând să fie promovat în funcţia de contabil şef al Primăriei Mihăeşti, judeţul Olt.

Nu a fost întrebat dacă vrea sau nu să semneze acest angajament, ci doar i s-a spus că dacă vrea să mai lucreze în primărie şi mai ales dacă vrea să promoveze în funcţie, trebuie să semneze acest angajament, aceasta întâmplându-se numai după ce ei au luat o mie de referinţe despre pârât de la foarte multe persoane respectabile din comună, cum reiese de altfel din înscrisurile depuse de chiar reclamant.

2 - Activitatea pe care a desfăşurat-o ca urmare a semnării acestui angajament este insignifiantă şi nu poate să determine admiterea acţiunii reclamantului.

Pentru ca o persoană să aibă calitatea de colaborator al Securităţii, trebuie îndeplinite 2 condiţii şi anume:

- informaţiile furnizate securităţii, indiferent sub ce formă, să se refere la activităţii sau atitudini contrare regimului totalitar comunist;

- informaţiile prevăzute la pct. 1 să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului;

Singura informaţie dată nu se referă la atitudini sau activităţi potrivnice regimului totalitar comunist, mai ales că informaţia privea fapte care nu aveau un caracter secret, confidenţial, ci fapte care aveau un caracter public, atitudinea dl. Iovan fiind de notorietate în comună şi putea fi cunoscută uşor pe orice altă cale.

De asemenea aceste informaţii nu au vizat îngrădirea dreptului la liberă exprimare şi nici a dreptului la o viaţă privată, mai ales că persoana vizată nu a suferit nici o consecinţă negativă datorită acestei informaţii.

În speţa de faţă nu sunt îndeplinite condiţiile impuse de art.2 lit. b din OUG 24/2008.

A mai solicitat pârâtul să se reţină şi faptul că din amplele materiale documentare publicare după anul 1989, materiale care au căpătat forţa unor documente istorice, cu notorietate, rezultă că ofiţerii de securitate aveau un plan de racolări, un plan de informaţii, etc. context în care informaţia putea să nu aparţină persoanei la care se face referire.

Conform acestui plan a fost obligat şi el să „colaborez"" cu fostele structuri pentru a nu-şi pierde serviciul, care ca şi acum era pus în pericol dacă nu asculta de şefi.

3.- Dacă pârâtul ar fi fost un om rău, care prin activitatea sa de aşa zis "colaborator al securităţii" ar fi adus prejudicii cetăţenilor din comună, aceştia şi-ar fi amintit şi nu l-ar mai fi ales de 2 ori în funcţia de Primar al comunei Mihăeşti.

În drept, au fost invocate disp. art. 205-206 NCPC, OUG 24/2008.

În combaterea cererii de chemare în judecată, pârâtul a solicitat încuviintarea probelor înscrisuri şi testimonială.

La data de 04.03.2015 reclamantul a formulat răspuns la întâmpinare prin care a învederat următoarele:

Raportat la toate criticile formulate de către pârât în întâmpinarea sa, precum şi la prevederile legale în materie, invocând şi practica de până acum a instanţelor competente, acţiunea în constatare introdusă în vederea constatării calităţii de colaborator al fostei Securităţi este temeinică şi legală.

Din cuprinsul întâmpinării pârâtului, pârâtul nu neagă nici recrutarea sa de către Securitate, prin semnarea Angajamentului, şi nici furnizarea informaţiilor, acesta încercând să acrediteze ideea potrivit căreia a fost constrâns să accepte semnarea Angajamentului, un posibil refuz generând pierderea postului din primărie, unde lucra la acel moment, şi imposibilitatea dea mai promova în funcţie. Or, din analiza normei legale, reiese clar că argumentele pârâtului nu constituie cazuri de exonerare pentru o astfel de situaţie. Potrivit textului de lege, este exceptată „persoana care a furnizat informaţii cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată, nu este considerată colaborator al Securităţii, potrivit prezentei definiţii." Aşa cum se poate observa din materialul probator administrat în prezenta cauză, nu există niciun document care să probeze că furnizarea de informaţii s-a produs în cursul vreunei anchete.

Faţă de observaţia pârâtului că informaţiile furnizate către Securitate „nu întrunesc condiţiile impuse de lege", a reiterat reclamantul cele arătate pe larg în cererea introductivă la instanţă. Astfel, prin Nota din data de 19.11.1987, pârâtul a informat Securitatea cu următoarele aspecte: „Sursa vă informează că în discuţiile purtate cu I. J. din satul Buşea, acesta a afirmat că, în prezent, la conducerea comunelor şi a unităţilor, precum şi a altor organe judeţene şi centrale sunt oameni

necorespunzători, fără pregătire, nu cunosc situaţia ţăranilor care nu au ce mânca, îi obligă să se ducă la muncă şi nu le dau alimente, că există o slabă aprovizionare a populaţiei cu produse agroalimentare, că membri cooperatori sunt plătiţi foarte prost pentru munca depusă şi, din această cauză, nici el nu vrea să muncească la C.A.P. Vă informez că susnumitul este un element recalcitrant, nu vrea să muncească, se ocupă de reclamaţii împotriva cetăţenilor şi a altor organe de stat, discută duşmănos la adresa lor, lucru pe care l-a făcut chiar cu primarul comunei, când l-a solicitat să meargă la muncă la C.A.P." Semnalăm faptul că nota citată anterior a fost identificată în dosarul fond informativ nr. 1157961 (cota C.N.S.A.S.), al cărui titular a fost urmărit de către Securitate „pentru comentarii negative la adresa conducerii superioare de partid şi de stat".

Astfel de comentarii negative faţă de politicile sociale ale regimului totalitar din acea perioadă, precum cele privind de aprovizionarea cu alimente dinacea perioadă, reprezentau manifestări potrivnice faţă de autorităţile momentului; în aceeaşi categorie se încadrau şi orice alte afirmaţii critice la adresa reprezentanţilor puterii politice totalitare.

Analizând textul citat anterior, se observă că pârâtul nu s-a limitat să reproducă ceea ce spunea persoana denunţată, ci erijându-se într-un adevărat agent al Securităţii, a calificat-o pe aceasta, ca fiind „un element recalcitrant/.../, se ocupă de reclamaţii împotriva cetăţenilor şi a altor organe de stat, discută duşmănos la adresa lor lucru pe care l-a făcut chiar cu primarul comunei, când l-a solicitat să meargă la muncă la C.A.P.". Această atitudine deosebit de voluntară a pârâtului dovedeşte, pe de-o parte, că atitudinile denunţate făceau parte din categoria celor potrivnice regimului comunist, iar, pe de altă parte, că pârâtul conştientiza că, odată ce denunţa exprimarea acestor opinii, divulga o situaţie potenţial dăunătoare pentru cel denunţat.

Pârâtul încearcă să arunce în derizoriu aspectele pe care le-a semnalat Securităţii, invocând notorietatea acestora. Însă legiuitorul nu distinge asupra informaţiilor de această natură, în funcţie de notorietatea acestora. Or, pe cale de consecinţă, ubi tex non distinguit, nec nos distinguere debemus.

În legătură cu prima condiţie prevăzută de legiuitor, se observă că interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b, duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al Securităţii, persoanelor care, prin denunţurile lor, nu au menajat interesele celor denunţaţi, deşi puteau, şi, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunţurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunţat, şi, pe de altă parte, să excludă şi denunţurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică. în consecinţă, dacă denunţarea unei conduite era potenţial nocivă pentru cel denunţat şi, în plus, un astfel de denunţ nu şi-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în faţa denunţării unei conduite potrivnice regimului comunist. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înţelege prin „atitudini potrivnice regimului" doar manifestarea explicită a dorinţei persoanei denunţate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunţat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale (acte normative prin care se reglementau dreptul la liberă circulaţie, condiţiile prin care contactele cu cetăţenii străini erau legale, acte normative prin care se interzicea avortul, etc.).

Pentru argumentele expuse, prima condiţie impusă de legiuitor în constatarea calităţii de colaborator, este asigurată.

Informaţiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Şi această condiţie este asigurată deoarece, nu se poate reţine că furnizarea unor informaţii de asemenea natură nu a fost făcută

conştient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informaţii, pârâtul a conştientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delaţiunea sa se pot lua măsuri de urmărire şi verificare (încălcarea dreptului la liberă exprimare), şi, prin urmare, a vizat această consecinţă.

Faţă de susţinerile pârâtului, reclamantul a arătat că este suficientă condiţia vizării încălcării, iar nu dovedirea încălcării propriu-zise a drepturilor respective, deoarece legea accesului la propriul dosar şi deconspirarea fostei securităţi pune accent strict pe devoalarea profilului moral al denunţătorului, iar nu pe repararea prejudiciilor suferite de victimele denunţurilor. Altfel spus, prevederile referitoare strict la deconspirarea Securităţii au ca finalitate exclusivă conturarea atitudinii şi moralităţii persoanelor verificate de CNSAS, iar nu repararea prejudiciului suferit de cei care au căzut victime ale denunţurilor formulate de cei verificaţi.

Un alt motiv pentru care nu poate fi primită interpretarea pârâtului este şi acela că beneficiarii verificării acestor persoane nu sunt doar victimele regimului comunist, ci toţi cetăţenii care au dreptul de a fi informaţi cu privire la statura morală a persoanelor prevăzute de art. 3 din OUG nr. 24/2008. De aceea, relevantă este activitatea concretă desfăşurată de persoana verificată în relaţia cu Securitatea, iar nu activitatea desfăşurată de ofiţerii de Securitate (pârâtul invocă „planul de recrutări" pe care ofiţerii doreau să-l îndeplinească), ulterior primirii informaţiilor de la persoana verificată. Modul în care ofiţerii de Securitate înţelegeau să reacţioneze ulterior momentului în care primeau scăpa controlului denunţătorului. Prin urmare, consecinţa finală a denunţului - lezarea dreptului celui denunţat - reprezenta un element independent de voinţa denunţătorului, întrucât depindea de voinţa şi interesele reprezentaţilor autorităţilor represive comuniste.

Pe cale de consecinţă, raportat la prevederile legale în materie, apărările pârâtului nu se susţin.

În drept, au fost invocate disp. art. 201 alin. 2 din noul Cod de Procedură Civilă; art. 3 lit. g, art. 5 alin. 1, art. 2 lit. b) şi art. 11 din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008.

Aspecte procesuale

În temeiul disp. art. 258 rap. la art. 255 C.pr.civ. a fost încuviintată în cauză proba cu înscrisurile depuse la dosar de reclamant, fiind respinse probele cu înscrisuri şi cu martori propuse de pârât, pentru considerentele expuse în încheierea de şedintă de la 27.04.2015, ce face corp comun cu prezenta sentintă.

În contextul amânării pronuntării asupra fondului cauzei, pârâtul a depus la dosar concluzii scrise la data de 11.05.2015 reiterând solicitarea de respingere a cererii de chemare în judecată.

Analizând actele dosarului, instanţa apreciază acţiunea ca fiind întemeiată, urmând a o admite astfel cum a fost formulată, pentru următoarele considerente:

Dispoziţiile art. 2 lit. b) ale Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008, privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, definesc noţiunea de colaborator al Securităţii ca fiind „persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului". Totodată, conform tezei finale a aceluiaşi text de lege „Colaborator al Securităţii este şi persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui spaţiu pe care îl

deţinea, precum şi cei care, având calitatea de rezidenţi ai Securităţii, coordonau activitatea informatorilor".

Din înscrisurile existente la dosar, reiese că *pârâtul a furnizat informaţii Securităţii, iar acestea se referă la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, fiind prin urmare îndeplinită prima condiţie impusă de dispoziţiile art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008.*

Astfel, din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/573/10.03.2014 şi din înscrisurile anexate, se reţine, nota informativă furnizată olograf sub numele conspirativ „Bobleantă Ion", în cadrul dosarului nr. I 157961 (cotă CNSAS), al cărei titular a fost supravegheat pentru „comentarii negative la adresa conducerii superioare de partid şi de stat":

„Sursa vă informează că în discuţiile purtate cu I. J. din satul Buşea, acesta a afirmat că, în prezent, la conducerea comunelor şi a unităţilor, precum şi a altor organe judeţene şi centrale sunt oameni necorespunzători, fără pregătire, nu cunosc situaţia ţăranilor care nu au ce mânca, îi obligă să se ducă la muncă şi nu le dau alimente, că există o slabă aprovizionare a populaţiei cu produse agroalimentare, că membri cooperatori sunt plătiţi foarte prost pentru munca depusă şi, din această cauză, nici el nu vrea să muncească la C.A.P. Vă informez că susnumitul este un element recalcitrant, nu vrea să muncească, se ocupă de reclamaţii împotriva cetăţenilor şi a altor organe de stat, discută duşmănos la adresa lor, lucru pe care l-a făcut chiar cu primarul comunei, când l-a solicitat să meargă la muncă la C.A.P."

În opinia instantei, aspectele relatate de pârât au evidenţiat în esenţă poziţia ostilă/atitudinea duşmănoasă a celui urmărit faţă de politica partidului şi statului, a conducerii acestora, faţă de regimul comunist, vădind interesul pentru opiniile celui vizat relativ la aspectele menţionate, pentru anturajul acestuia, pentru opiniile şi opţiunile politice ale acestuia.

Acest interes, pus în practică prin informarea organelor Securităţii, coroborat cu urmările ce ar fi putut fi antrenate împotriva celui vizat probează un mecanism specific de supraveghere poliţienească extrem de intrusiv în viaţa privată a celui urmărit şi o grevare a dreptului la viaţă privată, a exercitării libertăţii de exprimare, de opinie şi de conştiinţă, a libertăţii religioase, adică exact a acelor libertăţi care conturează personalitatea unui om, care dau măsura demnităţii acestuia, grevare care – în raport de sistemul de valori al fiecăruia dintre cei vizaţi – poate echivala cu o suprimare efectivă a acestor libertăţi.

Toate aceste acţiuni ale pârâtului ce au implicat urmărirea îndeaproape a vieţii unei alte persoane dar şi opiniile acesteia, precum şi relatarea acestora şi a discuţiilor purtate, constituie activităţi prin care s-au suprimat/îngrădit drepturi şi libertăţi fundamentale ale omului, şi anume: *dreptul la viaţă privată şi la liberă exprimare.*

Aşa cum reiese din documentele anexate, activitatea pârâtului se remarcă prin acţiuni ce au ce au avut ca efect îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, respectiv dreptul la viaţa privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice.

Constatând aceste aspecte, rezultă în mod evident că prin activităţile desfăşurate, pârâtul a adus atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale persoanelor, recunoscute şi garantate de legislaţia în vigoare la acea dată, prejudiciind grav statutul persoanelor urmărite.

În consecinţă, instanţa reţine că şi *a doua condiţie prevăzută de dispoziţiile art. 2 lit. b) din OUG 24/2008 este îndeplinită în sensul de a fi vizată îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului*, şi anume prin informaţiile furnizate organelor Securităţii, pârâtul a adus atingere dreptului la viaţă privată.

Pârâtul solicită respingerea actiunii formulate împotriva sa învederând în primul rând faptul că semnarea angajamentului a fost ca urmare a constrângerii

morale exercitate asupra sa, urmând ca în cazul în care ar fi refuzat să nu mai poată lucra în primărie sau să nu mai poată promova în functie.

Pârâtul nu a fost întrebat dacă vrea sau nu să semneze angajamentul.

Curtea apreciază apărările formulate ca fiind în primul rând nedovedite iar în al doilea rând irelevante.

Sub primul aspect, pârâtul nu sustine afirmatia făcută cu nicio probă propusă în conditiile legii de procedură civilă.

Aşa cum s-a motivat la momentul încuviintării probelor, instanta nu a încuviintat pentru pârât probele cu înscrisuri şi martori propuse prin întâmpinare, întrucât nu au fost propuse în conditiile Codului de procedură civilă, respectiv prin anexarea înscrisurilor de care întelegea a se folosi în probatiune ori prin indicarea împrejurării că nu se află în posesia înscrisurilor, enumerându-le ori indicându-le cel putin generic, dar şi prin indicarea numelor martorilor şi adreselor de domiciliu.

De asemenea, pârâtul nu a indicat prin întâmpinare tezele probatorii, ce anume doreşte a dovedi prin probele astfel propuse.

Instanta a respins probele ca nefiind concludente şi utile solutionării cauzei, neexistând niciun considerent pentru care la termenul din 27.04.2015 să se dispună amânarea cauzei pentru o eventuală administrare de alte probe, suplimentar înscrisurilor depuse de reclamant la dosar odată cu cererea de chemare în judecată.

Sub cel de-al doilea aspect, şi dacă apărările astfel cum au fost formulate ar fi fost dovedite, deci şi dacă ar fi fost dovedită vreo agresiune asupra pârâtului, acestea nu ar fi justificat respingerea cererii de chemare în judecată întrucât cazul învederat de pârât, constrângerea morală, amenintarea cu pierderea locului de muncă ori cu nepromovarea în functie, nu a fost prevăzută de legiuitor drept caz care să înlăture retinerea calitătii de colaborator al Securitătii.

În acest sens, se retin dispozitiile art. 2 lit. b tezele a II-a şi a III-a din OUG 24/2008, în conformitate cu care:

„Persoana care a furnizat informaţii cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată, nu este considerată colaborator al Securităţii, potrivit prezentei definiţii, iar actele şi documentele care consemnau aceste informaţii sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiţie, în măsura în care se coroborează cu alte probe”.

Întrucât cauzele de exonerare sunt expres şi limitativ prevăzute de lege, instanţa nu poate primi apărările pârâtului în sensul că acesta ar fi fost constrâns să furnizeze informatii.

Referitor la caracterul insignifiant al colaborării pârâtului, Curtea constată că legea nu distinge, în sensul că prin norma legală în discutie nu este prevăzută exclusiv activitatea amplă de informare a organelor Securitătii.

În plus, Curtea retine ca fiind deosebit de importantă, astfel cum relevă şi reclamantul prin răspuns la întâmpinare, contributia proprie a pârâtului în comentarea delatiunii, pârâtul informând că susnumitul este un element recalcitrant care nu vrea să muncească, se ocupă de reclamantii împotriva cetătenilor şi a altor organe de stat, discută duşmănos la adresa lor.

Implicarea pârâtului este prin urmare suficientă în opinia prezentei instante pentru retinerea în persoana sa a calitătii de colaborator al Securitătii.

Mai arată deopotrivă pârâtul faptul că nu a încunoştintat autoritătile de la acea vreme asupra unui fapt secret, atitudinea .... fiind de notorietate în comună şi deci putea fi uşor cunoscută pe orice cale.

Caracterul de notorietate pretins nu este dovedit.

În plus, legea nu prevede necesitatea informării Securitătii numai asupra împrejurarilor necunoscute acesteia.

În sfârşit, măsurile puteau fi dispuse împotriva persoanelor în baza informatiilor scrise, cum este cea făcută în speță de pârât. Totodată, esential este faptul că pârâtul a informat organele Securitătii asupra continutului discutiilor purtate cu o persoană privată, într-un mediu privat, prin care erau denuntate activitati sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, fiind evident că a fost vizată ingradirea drepturilor si libertatilor fundamentale ale omului.

Curtea nu va retine nici apărările formulate sub acest din urmă aspect, referitor la împrejurarea că aceste informatii nu ar fi vizat îngrădirea dreptului la liberă exprimare şi nici a dreptului la viată privată mai ales că persoana vizată nu a suferit nicio consecintă negativă ca urmare a acestei informatii.

Din nota informativă existentă la dosar reies cu prisosintă relatări repetate despre activităti concrete ale unei persoane particulare, individualizate, dar şi despre atitudini manifestate expres de acestea împotriva regimului politic din tară, fiind subliniată nemultumirea acestei persoane.

Cu privire la lipsa de consecinte, aceasta este irelevantă întrucât textul legii nu cere încălcarea efectivă a unor drepturi fundamentale, fiind suficient caracterul potential al încălcării. Astfel, potrivit disp. art. 2 alin. 1 lit. b din OUG nr. 24/2008, colaborator al Securității este persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului.

Or, pârâtul a vizat respectiva îngrădire de moment ce nu s-a multumit a relata ceea ce a auzit într-un spatiu privat, dar a şi comentat negativ respectiva discutie.

Pentru aceste considerente, fiind îndeplinite toate condiţiile legale evocate anterior, instanţa apreciază că prezenta acţiune este întemeiată, urmând a o admite în temeiul art. 11 rap. la art. 2 lit. b din OUG 24/2008.

În consecință, va constata calitatea de colaborator al Securității în privința pârâtului.

Pentru aceste motive,

ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE

Admite acțiuneaformulată de **reclamantulCONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** cu sediul în Bucureşti, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu **pârâtul CERGAN GHEORGHE** cu domiciliul în …………, județul Olt.

Constată calitatea de colaborator al Securitătii în privința pârâtului.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, care se depune la prezenta instanță, Curtea de Apel Bucureşti – Secția a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

Pronunțată în ședință publică azi, 18.05.2015.

PREȘEDINTE
Monica Perjaru
Câmpoeru

GREFIER
Andreea Mihaela

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA cont. adm. fiscal
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul
în dosarul acestei instanțe
se legalizează de
GREFIER ŞEF

CONFORM CU ORIGINALUL

Definitivă prin nerecurare la data de 01.07.2015